

sisteix a injectar en el tronc de la planta un insecticida perquè circuli per la saba, arribi a les fulles i quan l'eruga en vulgui menjar, s'intoxiqui. S'ha fet un assaig pilot al parc Nou per determinar si podria ser un bon mètode per evitar que els boixos pateixin la plaga.

No arriben ajudes per mantenir els boscos de Sant Ferriol

Després d'un estiu calorós en què s'ha parlat reiteradament del risc d'incendi per la traumàtica experiència que s'ha viscut a moltes comarques del país, alguns pobles insisteixen en la necessitat de netejar els boscos. Sant Ferriol és un municipi molt extens en territori, té cent quilòmetres en camins i, tot i que els propietaris i l'Ajuntament hi van fent neteges, asseguren que necessiten l'ajuda de l'Administració per poder-ne netejar més àrees. Fa dos anys que esperen una subvenció de la Generalitat valorada en uns vint mil euros que no arriba. El batlle de Sant Ferriol lamenta que sigui tan complicat accedir a aquestes ajudes que, al cap i a la fi, ajuden a prevenir les conseqüències humanes, naturals i econòmiques que provoquen els incendis.

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Un estiu molt actiu | Potser per la calor excessiva o perquè d'aquí a menys d'un any hi ha d'haver eleccions municipals, el cas és que l'activitat pública i privada (somorta habitualment durant la canícula) no ha parat de donar-nos notícies: l'esperada passera sobre el Ter entre Bescanó i Sant Gregori serà una realitat si no hi ha un altre endarreriment per culpa dels sobre costos. Els germans Roca passen a gestionar la Fortalesa de Sant Julià de Ramis, que estava en un mal moment, i obren un altre capítol de la seva singladura gastronòmica. Sarrià de Ter aprofitarà el centre d'innovació i desenvolupament de Torraspapel per encabir-hi serveis i oficines municipals, atès que el grup Lecta el va tancar el desembre passat. I es parla força del projecte de ciutat esportiva a Vilablareix, al sector del Mas Massana, vora l'Espai Gironès. El Girona FC

té l'ull posat en l'edifici i en els camps dels voltants per fer-hi un centre d'entrenament i altres serveis, però els veïns del sector diuen que és una zona de protecció agrícola i que no s'hi pot construir. Polèmica servida.

I mentrestant, a la plaça del Vi...

Les queixes de la ciutadania per culpa de la brutícia sembla que han tingut efecte i, finalment, s'ha signat contracte amb la UTE FCC Arema Girona perquè es faci càrrec del servei de neteja viària i de recollida de residus. Es pretén netejar amb aigua a pressió tots els carrers, un cop per setmana o, com a mínim, cada dues. Respecte als mètodes de recollida de deixalles, ja en sentirem a parlar, atès el rebuig que provoquen alguns.

Però no tot són flors i violes: el consistori haurà de pagar quatre milions i mig d'indemnització als amos del Garatge Forné per haver «reduït l'edificabilitat de la finca sobrevingudament», segons la sentència del TSJC. Mala peça al teler. Tanmateix, es prova sort amb un projecte nou (el tercer) per enllestir les inacabables obres de la central del Molí. Els Cinemes Albéniz han tancat de cop i volta un any abans de complir els cent anys d'història, que van començar amb el difunt Teatre Albéniz, enderrocat ja fa anys. I el Cinema Truffaut, retornat fa un any al local del vell Modern, arrossega problemes en el sistema elèctric. Sembla com si tot es conxorxés per posar pals a les rodes a la gestió municipal, que

s'ha hagut d'accontentar a celebrar el centenari del camp de futbol de Vista Alegre, a intentar lligar acords amb Adif per aclarir el futur de la plaça d'Espanya i a pidolar un augment de freqüències del TAV, una petició raonable i justa que el Govern espanyol i RENFE escolten amb un flabiol sonant. La justícia denega el prec consistorial d'erigir-se en acusació contra els multireincidentes que actuen a la ciutat. L'equip de govern també rep bastonades pel retard inexplicable en la reobertura de la biblioteca a la Casa de Cultura. La Diputació, amb la qual compta l'Ajuntament per tirar endavant el tema, explica que cal el vistiplau d'Urbanisme abans de fer cap actuació a l'edifici, ja que està catalogat. El cas és que ja fa nou anys que no tenim biblioteca al centre de Girona. No anem pas bé.

De festa en festa | Com que els afers administratius són de més mal pair en els mesos de calor, la gent ja s'espavilla pel seu compte i fuig de la polèmica política per refugiar-se en festes i celebracions populars, que no falten mai, amb covid o sense. Per esmentar-ne alguna: a Celrà, a La Fàbrica, van muntar, els dijous del mes de juliol, el cicle «El Ressupó», una mena de sopars a la fresca amb actuacions musicals de qualitat que va ser molt ben rebut per la gent del poble i pels forasters que s'hi van acostar tot fugint de les torra-dores nits gironines i de les punxades en els locals d'oci nocturn.

>> Actuació del Nicole Brown Trio, en una de les nits d'«El Ressupó» a Celrà.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY I OLIVA

D'aigua i calor | «Hola, *uncle*, feia temps que no t'escrivia i ho devies trobar a faltar. Com ja deus saber, aquest estiu s'han registrat unes temperatures fora mida: vint-i-quatre nits tòrrides al mes de juliol, és a dir, de més de vint graus; temperatura rècord de l'aigua de l'estany: vint-i-nou graus; mitjana de vint-i-vuit graus el mes de juliol (el segon més calorós de la història); nivell de l'aigua: dinou centímetres per sota de la cota zero. Són dades que ha recollit i explicat el meteoròleg banyolí Enric Estragués. Aquesta situació excepcional (almenys fins ara: sembla que s'ha iniciat un camí sense retorn) ha motivat tota mena de queixes a les xarxes: que si cal una piscina municipal, que si cal obrir el Club Natació, que si cal tenir més espais de bany... Fins aquí, res d'estrany. Comença a semblar-me més preocupant la resposta dels representants de l'Ajuntament, perquè —donant per descomptat que són els polítics més propers a la ciutadania i, més que política, han de fer gestió de proximitat— aporten arguments que s'acosten perillosament al populisme del broc gros o s'amaguen darrere d'una legalitat sense empatia. Si és cert que aquestes calorades aniran a més, hau-

riem d'aspirar que les respostes dels nostres representants fossin més acurades i efectives.» El meu nebot es fa gran: temps enrere hauria malparlat de tothom i hauria proposat una solució de guillotina.

Calaix de sastre | Mentre que no sé a on fan gimcanes per a adolescents i preadolescents amb una càrrega eròtica digna de les nits tropicals que hem viscut, a Vilademuls han optat per fer una gimcana entorn de *Bola de Drac* organitzada per l'Ajuntament, l'artista Quim Miró i l'agrupació de joves El Xiringu de Terradelles per donar a conèixer els pobles del municipi. La proposta consisteix a buscar als diversos nuclis del municipi bales de palla que tenen dibuixades les famoses boles de drac i un codi QR on es detalla tota la informació. Si el resultat és bo, la iniciativa serà perfecta; tot i això, em pregunto, com em pregunto amb moltes propostes pedagògiques i projectes escolars, si cal recórrer a elements aliens a la nostra cultura i banalitzar-los per fer-los més atractius.

Absolutament seriosa i reeixida va ser la sisena edició d'*Ethno Catalonia*, un projecte de les Joventuts Musicals de Banyoles que va reunir del 24 de juliol a l'1 d'agost una trentena de músics de quinze nacionalitats diferents. Els concerts que es van oferir a diversos espais de la ciutat van tenir un èxit considerable.

Per acabar, i per canviar radicalment de tema, seria bo tenir un record per a la Rosa Planella i Sarrà, membre

de la Junta Directiva del Centre d'Estudis Comarcals, llicenciada en història i en filologia catalana, catedràtica de llengua i literatura catalanes, impulsora del Curs d'història de la literatura catalana, que va durar diversos anys, i exemple de com fer cultura per al poble des de la discreció i el rigor. Es va morir després d'una llarga malaltia; desitgem que descansi en pau.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Covid, sequera i ajuts | Aquesta crònica està marcada d'inici per tres notícies d'abast comarcal. La primera fa referència a la incidència de la mortalitat per covid-19 al Ripollès, que va ser del 0,4 ‰ segons les dades del segon trimestre de l'any, la més alta de Catalunya. La segona, que l'ACA, a les darreries de juliol, declarà l'alerta hidrològica a causa de les onades de calor successives i la sequera persistent. La darrera, la previsió que els ajuts Leader aportin al terror fins a sis-cents mil euros, que beneficiaran tots els pobles de la comarca, amb l'objectiu que generin activitat econòmica i la creació i el manteniment de llocs de treball, especialment entre els joves i les dones.

Si alguna cosa va caracteritzar els mesos estivals va ser la profusió de fires, cicles i festivals arreu de la comarca en què la música va tenir un paper predominant, per bé que no exclusiu. Comencem pel Festival de Música Antiga dels Pirineus, que va oferir recitals de música barroca a les poblacions de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Camprodon i Llanars. A Ripoll i Camprodon hi van tenir lloc els dos festivals degans de la comarca, el XLIII Festival Internacional de Música de Ripoll, conjuntament amb el 33è Curs d'Interpretació Musical per a joves intèrprets, i el XXXVII Festival Isaac Albéniz. Val a dir que, de manera paral·lela, la seu camprodonina del Museu Albéniz remodelà a fons les instal·lacions amb propostes noves per poder oferir un servei millor. Sense deixar Camprodon i la seva vall, volem esmentar el Festival Macroclima, que hi va agermanar gastronomia i música (el concert inaugural va arribar

>> Rosa Planella es va morir el 30 de juliol passat.
(Foto: CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DE BANYOLES)